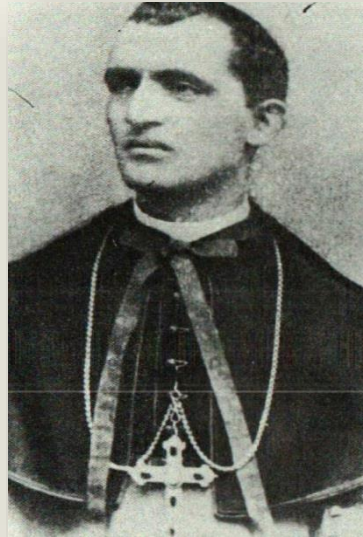

SAN MARCO IN LAMIS-I AGOSTINO ATYA NAPLÓJÁBÓL

Pio atya gyermek- és ifjúkora (... - 1921)

...Gagliardi érsek két alkalommal járt a San Giovanni Rotondó-i kolostorban: először 1917-ben, amikor is az érsek már csak azért sem lephette meg Pio atyát efféle tevékenység közben, mert ekkoriban még sem az érsek, sem más nem tudott Pio atyáról semmi említésre méltót. Másodszor pedig 1920-ban vagy 1921-ben látogatott el a kolostorba. Ezen a napon én magam is San Giovanni Rotondóban voltam. 11 óra felé Pio atya misét mondott, miután a reggeli gyóntatást befejezte. Az érsek 10.30 körül érkezett meg a kolostorba, én magam fogadtam őt a kapuban, és kísértem a kilences számú cellába. Rövid ideig kettesben beszélgettünk, mert már hosszú évek óta jól ismertük egymást. 10.45-kor megérkezett Pio atya is, és letérdelt, hogy megcsókolja az érsek gyűrűjét. Miközben az érsek jobb kezét nyújtotta Pio atyának, láttam, hogy maga is lehajolt, hogy megcsókolja Pio atya kötéssel borított kezét. Miután néhány szót váltottak egymással, Pio atya engedélyt kért, hogy elmehessen a szentmisét megtartani. Ekkor az érsek ezt mondta nekem: „Menjünk, és hallgassuk meg mi is azt a misét.” Így én elkísértem az érseket a kórusba, aki breviáriumával a kezében hallgatta és nézte végig a miséző Pio atyát. Én mindvégig az érsek mellett álltam. A mise végén azonban Pio atya nem imádkozta el a szokásos üdvözlégyeket. Az érsek meg is kérdezte tőlem, hogy miért. Én erre azt feleltem, ez úgynevezett „kolostori mise” volt, amikor is ez a záróima nem szükséges. Majd pedig elkísértem az érseket a refektóriumba, ahol szintén mellette maradtam. Ebéd közben egyebek

mellett az egyház két újonnan felavatott szentjéről, Jeanne d'Arcról, és Alacoque-i Szent Margitról beszélgettünk. Az érsek elmesélte, hogy a francia kormány egy külön küldöttséget indított útnak Rómába Szent Johanna ügyében, hogy még jobban kihangsúlyozzák álláspontjukat, miszerint Jeanne d'Arc Franciaország „hivatalos” védőszentje, Szent Margit pedig csupán egy szent életű hisztérika. Gagliardi érsek hozzátette még: „Mindazonáltal Jeanne d'Arc szentté avatását én nem támogattam, míg Szent Margitra egyértelműen igennel szavaztam.” Én erre ezt feleltem: „Excellenciás uram, most már azonban önnek is el kell hinnie, hogy Szent Johanna valóban a szentek közösségében, a Paradicsomban van.” - „Hát persze, kétségtelenül, hiszen a pápa így nyilatkozott!”

mons. Pasquale Gagliardi

Ebéd után Pio atya visszavonult pihenni, mi pedig a többi szerzetessel és az érsekkel kimentünk a kertbe a fenyőfák alá egy kis friss levegőt szívni. Három óra tájban az érseknek vissza kellett térnie a faluba, és el akart búcsúzni Pio atyától. Felkísértem hát az érseket a kolostorba, és Pio atyával a folyosón futottunk össze. Az érsek közelebb lépett Pio atyához, hogy szót válthasson velem, én pedig hátrébb álltam, ám tisztán hallottam, amint az érsek e szavakat suttogta az atyának: „Atyám, kérem, imádkozzék egyik kis unokahúgomért, aki nagybeteg.” Az atya bólintott és letérdelt, hogy megcsókolja az érseki gyűrűt. Pio atya elkísérte az érseket a lépcsőig, én pedig a többi szerzetessel a kolostorkapuig kísértem őt.

Ezen elbeszélésből is világosan kiderül, hogy az érsek egyáltalán nem lépett be Pio atya cellájába, tehát a kölnizésről szóló híresztelés egyértelműen rágalom.

Ahogy már korábban említettem, a fiókomban őrzök bizonyos leveleket, dokumentumokat, jegyzeteket. A levelek között vannak olyanok is, amelyeket én írtam Pio atyának, mialatt ő Pietrelcinában tartózkodott. Amikor Foggiba indult még 1916-ban, leveleit is, minden holmijával együtt, Pietrelcinában hagyta. Egy nap megkérdeztem tőle, megsemmisítette-e a leveleimet. Ő ezt válaszolta: „Dehogy! Sőt, néha-néha újra elolvastam őket, csak úgy, saját kedvtelésemmre.” Meg kell jegyeznem, hogy abban az időben Pio atyának sok biztatásra volt szüksége, mindig mindenről tudni akarta, vajon jót gondol, vagy helyesen cselekszik-e. Minden bizonnyal az Úr olta ezt a bizonytalanságot a számára kedves lelkekbe, hogy tökéletes alázatosságban tartsa őket.

Ekkor én Pietrelcinába siettem és összeszedtem az összes levelet, amit csak az atya fiókjában találtam. E levelek közül az egyik csupa tintafoltos volt, egy másik csupán egy fehér lapból állt, egy harmadik görög nyelven íródott, több pedig francia nyelvű volt. Pedig Pio atya nem beszél sem franciául, sem pedig görögül. Az őrangyala magyarázott el neki mindent, és az atya mindig az eredeti levél stílusában válaszolt nekem. Amikor az egyik levelem olyan tintafoltosan érkezett meg hozzám, hogy el sem tudta olvasni, elvitte a levelet Pannullo espereshez, aki Pio atya, valamint saját unokahúga, Grazia Pannullo jelenlétében elmondott egy imát a Szűzanyához, majd pedig ráhelyezte a feszületet a szétfolyt tintától fekete papírra, amely azonnal tisztulni, világosodni kezdett, míg végül a szöveg könnyedén olvashatóvá nem vált. 1920-ban az esperes, valamint unokahúga írásban, eskü alatt is tanúságot tett előttem minderről.

Egy nap pedig Pio atya tökéletes nyelvi helyességgel írt, jobban mondva válaszolt nekem egyik, szintén francia nyelvű képeslapomra. Levél őrangyala diktálta neki. Ez a képeslap ma már nem létezik, mivel Benedetto atya egy alkalommal elkérte tőlem, mondván, ő maga akarja őrizni azt. Benedetto atya halála után azonban a képeslapot nem találtam meg levelei között. Az említett képeslap megírása és az azt követő levélváltásunk után Pio atya arra kért, hogy ezentúl, ha tehetem, mindig franciául írjak neki, mert ilyenkor ellensége, a sátán még hevesebb haragra gerjed iránta...

(folytatás következik)

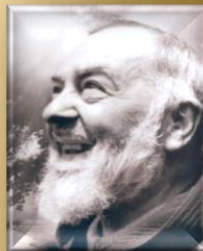
Don Gabriele Amorth: ELLENSÉGEINEK ARCA...

Pio atya igen közkedvelt volt, de jól tudta, hogy félelmetes ellenségei vannak, akik halálosan gyűlölik. Nem emberekről van szó, akik téves információk birtokában, előítéletek alapján vagy értetlenségből tévedhettek. Az atya soha nem tekintett senkire ellenséggként. Igazi ellenségei a démonok voltak; az atya ellenségei és mindegyikünk ellenségei. Azt hiszem, az atya életében nagyon nyilvánvalóan kézzelfogható volt egy valóság, amelyben sokan nem hisznek, mert elrejtözve cselekszik. Rettenetes valóság, amelyet Szent Pál így önt szavakba: „Öltsétek fel Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög cselvetéseivel szemben. Mert nem a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, a sötétség világának kormányzói ellen” (Ef 6,11-12). Szent Pál utalása a démonokra nagyon pontos, mert rangjuknak megfelelő néven nevezi őket. Azt hiszem, ez is Pio atya egyik küldetése volt: nyilvánvaló harc a számára látható, valódi és okkult ellenség ellen; mindannyiunk rettenetes ellensége ellen. Sokszor megkérdeztek tőlem, különösen televíziós közvetítések során, láttam-e az ördögöt, és hogyan tudnám leírni. Az ördög, ahogyan az egész angyali világ, amelyhez ő is tartozott, tisztán szellemi természetű; mivel nincs teste, nem lehet látni és leírni. Ha érzékelhető módon akar megjelenni, fiktív formát kell magára öltenie, amelyet aszerint ölt fel, amit ki akar provokálni. Ugyanez érvényes az angyalokra. Amikor Rafael arkangyal azt a feladatot kapta, hogy kísérje el Tóbiás fiát, egy úton lévő fiatalember vonásait öltötte magára; római Szent Franciska ragyogó gyermek alakjában látta a saját őrangyalát, ezért ábrázolják egy mellette álló kisgyermekkel; más angyali jelenések egy fénylő lény képét öltötték magukra. Mindig különféle felvett módokról volt szó, hogy érzékelhetővé tegyék számunkra jelenlétüket, ami azonban nem spirituális létük valóságának felel meg.

Az ördög is ezt a kritériumot követi. Hogy érzékelhetővé tegye jelenlétét, olyan arc felöltéséhez folyamodik, amely megfelel az előidézni szándékolt célnak: félelem, csábítás, megtévesztés. Utaltunk rá, hogy Pio atyának kora ifjúságától fogva mennyei látomásokban volt része, olyannyira, hogy szokványosnak gondolta ezeket. De démonokat is látott, majdnem mindig rettenetes ábrázattal, olyannyira, hogy nagyon megijedt tőlük. Egész életén át különböző ábrázatokban folyamatosan látta kegyetlen ellenségének arcát, s ezekben mindig jelen volt annak gonosz személyisége, akkor is, amikor öltözéke nem felelt meg valódi tiszta szellemi természetének...

(folytatás következik)

„Ó, Uram, múltamat Irgalmadba, jelenemet szeretetedre, jövőmet gondviselésedre bízom.”

Padre Pio

San Pio da Pietrelcina

7/4.

XXIII. János és II. János Pál szentté avatása – 2014. 04. 27.

A szentté avatás „igazi hitünnep” lesz, - hangsúlyozta Federico Lombardi SJ a vatikáni sajtótájékoztatón. 2014. április 22-én a fiatalok a római lateráni Keresztelő Szent János-főszékesegyházban találkoznak a két boldog pápa posztulátoráival. A szentté avatás szertartását imavirrasztás előzi meg április 26-án a római plébániákon. Vallini bíboros pedig így jellemezte a nagy eseményt: a szentté avatás lényegét tekintve spirituális üzenet, az életszentség ünnepe. XXIII. János és II. János Pál római püspökök lévén nagyon szoros kapcsolatban álltak Róma egyházával. Szolgálatuk stílusát az emberekhez való közelség, a befogadás, a szerető gondoskodás jellemezte. A szentté avatás Isten kegyelmének jele, amellyel az Úr a keresztény élet modelljeként állítja elénk a hit két emberét. Igyekezünk tehát a lelkiesség ösvényén járni, ebben a szellemben készülve a nagy eseményre. A bergamói egyházmegye papja elmondta, hogy Roncalli pápa szülőföldjé felajánlásokat tesz, hogy tanúságot tegyen a szeretetről ebben a kegyelmi időszakban. Karitatív kezdeményezésekkel segítenek Haitin, Albániában és Bergamo városában is. A 900 helyi pap ezen túl felajánlja egy havi fizetését a munkagondokkal küzdő embereknek. A római egyházmegye papja bemutatta a kommunikációs kezdeményezéseket, amelyekben keresztül a hívek, főleg a fiatalok elmélyíthetik a két szent tanúságtételét. Létrehoztak egy többnyelvű honlapot: www.2papisanti.org és egy Twitter-fiókot: @2popesaints. Emellett a szentté avatás megjelenik a YouTube-on és a Facebookon is. A következő napokban elérhető lesz a Santo Subito elnevezésű alkalmazás is, amelyet Karol Wojtyła szenteltek. P. Lombardi újságírói kérdésekre válaszolva leszögezte, hogy vatikáni részről nincs előrejelzés a szentté avatási szertartáson részt vevő hívek számára vonatkozóan. Mindenkit várnak a szentmisére, amelyre a Pápai Ház Prefektúrája nem ad ki jegyeket (mint a szerdai általános audiencia esetében). Tehát a hívek részvételi jegy nélkül követhetik a szertartást a Szent Péter téren és az oda vezető sugárúton (Via della Conciliazione). A szertartást megelőzően éneklék az Isteni Irgalmasság rózsafüzérét, illetve szövegrészleteket olvasnak fel a két pápától. Mintegy ezer bíboros és püspök koncelebrál, 700 pap áldoztat majd a Szent Péter téren. A szentszéki sajtóterem vezetője megerősítette, hogy ugyanazokat az óriás gobelineket függesztik ki a Szent Péter-bazilika homlokzatára, mint amelyeket a boldoggá avatásokon használnak. II. János Pál ereklyetartója megegyezik a boldoggá avatáson kiállítóttal, míg XXIII. János számára egy ugyanolyan ereklyetartót készítenek. A szertartáson jelen lesz az a két személy, akik Karol Wojtyła közbenjárására csodás imameghallgatásban részesültek. A szentmise után a hívek elérhetik tiszteletüket a két új szent sírjánál. Április 28-án a bazilika főpapja, Angelo Comastri bíboros hálaadó szentmisét mutat be a Szent Péter téren a szentté avatásokért.

(Magyar Kurír)